

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 25.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 18 JULI, 1917.

No. 29

Storlogemötet i Kelliher, Sask.

Utförligt referat över Canadas Skand. Storloge. I.O.G.T. andra årsmöte.

Under mycket stor tillslutning

Trots stora motgångar har de skandinaviska godtemplarnes arbete burit frukt.

Årsmöte Duduc 1918.

Två år, fulla av strid och oro, ha flött sedan det lyckade storlogemötet i Kenora. Stora och måttliga ha motgångarna rest sig för föreningslivet i allmänhet under dessa två år, men än mer hava de förnunnits bland den skandinaviska godtemplarvärlden och endast en utpräglad arbetstryk och ihärdighet hos logernas och storlogestjänstemäns och aktiva medlemmars kunnet, om icke helt trots och övervinna dem, så dock hålla dem stången. Ja, det torde kunna sägas att storlogemötet som nu hållits har vittne om stigande livskraft och arbetsglädighet bland de skandinaviska godtemplarna. En redogörelse för andringarna skall visa detta och giva bekräftelse om en värdig fortsättning på det första årsmötet i Kenora 1915.

Kelliher är beläget i Saskatchewan 47 mil nordväst från Melville utefter G.T.P. järnvägens huvudlinje. Vardagen giv den lilla staden anseende och fångar en svensk främlings uppmärksamhet för det första logen Sveas Borgs Ordenshus i hjärtat av staden, för det andra den stora samlingen av åkta jämtländsk folk som här äro bosatta såväl i staden som på landet och för det tredje kunna vi med god sakkännedom tillägga, Person & Johnsons smedja.

Någon tid därefter utlämnades hemmet barnet till en mrs. Langlois i board, och senare adopterades barnet, den 18 december 1882, av William H. Hineckley och hans hustru Adaline Hineckley och barnets namn ändrades samtidigt till Sadie Adaline Hineckley.

Avskriften av barnhemets bok för inskrivning finnes, vari inlaggningsnumret var 1597, samt intyg afslutande adopteringen från the Probate Court i Salem.

Barnet visste icke vilka hennes föräldrar voro, intill en dag när hon var omkring femton år, då Mrs. Hineckley misshandlade henne, och då Mrs. Langlois kom till och varnade Mrs. Hineckley, samt omtalade för flickan, vem hennes moder var, samt om var intyg kunde erhållas.

Sedan Mr Murray äktat flickan började han söka kända tjäna som bevis för sin hustrus sak. Han visade att en nära åttioårig fru varit tillstades vid ett tillfälle, när barnets moder be-
sökte Amerika, och att modern då varit och sett barnet samt gråtit bittert och sagt vem hon var, när det kom på tal, att hon troligen aldrig skulle få återse sitt barn. Mr Murray har sedan med hjälp av en f. d. United States District Attorney anskaffat en beediga förklaring från den gamla, en s. k. "affidavit" för hänfelse av hans vige-
nes dödsfall.

Brev till grevinnan Casa de Miranda besvarades också, men efter det att Mr Murray såndt ett lånt kabeltelegram direkt till grevinnan, med hälsningar från familjen samt en uttryckt önskan om moderskärlek endast, infann en person från Sverige sig i fotoston och Lynn under det trologien antagna namnet "Charlton". Om honom vet man blott, att han ett par dagar i september 1914 hyrt ett rum i 41 St. Botolph st., Boston. Han talade dålig engelska med en stark svensk trytning och infann sig under Mr Murray frånvaro i hemmet, samt drog ur flickan ett litet fotografi av Mrs. Murray, när hon var nio månader gammal, men lämnade när han fick höra, att Mrs. Murray själv innehade make därtill, som hennes första fostermoder hade fått av hennes moder, när denna avlade sitt sista besök där.

Senare fick Mr Murray bud att besöka en lagfirma och där var samma Mr Charlton tillstades och advokaten erbjöd Mr Murray \$30,000, något som Mr Murray visligen nekade emottaga enär man antagligen ämnade i så fall låta arrestera honom för utpräsningsförsök. Han sade, att han ej ville ha pennningar utan endast ett erkännande om sin hustrus härkomst.

För en tid sedan besöt Mr Murray att försöka få ett paket innehållande fotografier av sina barna direkt i grevinnan de Casa Mirandas händer, ty han misstänkte att man i Sverige undanhöll henne vad som kunde misstänkas komma från Murrays, och han sånde paketet till en av Stockholms mest framstående jurister, med begär om att denne ville själv resa till

En underlig historia.

En fru i Lynn, Mass., säger sig vara dotter till Christina Nilsson.

Sångerskan synes neka.

Mrs. George T. Murray i 37 Marianna st., East Lynn, Mass., påstår sig vara dotter av Sveriges stora sångerska, Christina Nilsson, grevinnan de Casa Miranda, och säger sig ha bevis därpå, hopsamlade av hennes man under femton år, samt att hon ej frägar efter finansiella fördelar, utan endast ett rättvist erkännande av sin härkomst.

Mr Murray äger en mängd skriftliga bevis för att han haft ett drygt arbete och en villdyftig korrespondens med höga myndigheter i Europa, t. o. m. Frankrikes president, för att få sin hustru erkänd som den stora sångerskans dotter, och att han varken sparat tid eller dyra omkostnader för att vinna hela familjens ännu icke nämnda mål. Han hämtade från sitt kassaskåp några ducrar lunter av officiella handlingar, brev, telegram m. m., och berättade i huvudsak följande, vilket väl kan ge stoff åt en intressant roman:

"I the Temporary Home for Destitute Children i Worcester street i Boston inlämnades den 10 oktober 1882 ett fläskbarn, Christina Nilsson, född den 24 maj 1881. Som moder uppvisades Christina Nilsson och som fader Otto Carlson, båda boende i Worcester county, och begärdes samtidigt att barnets namn ändras till Sadie Mary Nelson. Worcester uppvisade två dess födelseort.

Någon tid därefter utlämnades hemmet barnet till en mrs. Langlois i board, och senare adopterades barnet, den 18 december 1882, av William H. Hineckley och hans hustru Adaline Hineckley och barnets namn ändrades samtidigt till Sadie Adaline Hineckley.

Avskriften av barnhemets bok för inskrivning finnes, vari inlaggningsnumret var 1597, samt intyg afslutande adopteringen från the Probate Court i Salem.

Barnet visste icke vilka hennes föräldrar voro, intill en dag när hon var omkring femton år, då Mrs. Hineckley misshandlade henne, och då Mrs. Langlois kom till och varnade Mrs. Hineckley, samt omtalade för flickan, vem hennes moder var, samt om var intyg kunde erhållas.

Sedan Mr Murray äktat flickan började han söka kända tjäna som bevis för sin hustrus sak. Han visade att en nära åttioårig fru varit tillstades vid ett tillfälle, när barnets moder be-
sökte Amerika, och att modern då varit och sett barnet samt gråtit bittert och sagt vem hon var, när det kom på tal, att hon troligen aldrig skulle få återse sitt barn. Mr Murray har sedan med hjälp av en f. d. United States District Attorney anskaffat en beediga förklaring från den gamla, en s. k. "affidavit" för hänfelse av hans vige-
nes dödsfall.

Brev till grevinnan Casa de Miranda besvarades också, men efter det att Mr Murray såndt ett lånt kabeltelegram direkt till grevinnan, med hälsningar från familjen samt en uttryckt önskan om moderskärlek endast, infann en person från Sverige sig i fotoston och Lynn under det trologien antagna namnet "Charlton". Om honom vet man blott, att han ett par dagar i september 1914 hyrt ett rum i 41 St. Botolph st., Boston. Han talade dålig engelska med en stark svensk trytning och infann sig under Mr Murray frånvaro i hemmet, samt drog ur flickan ett litet fotografi av Mrs. Murray, när hon var nio månader gammal, men lämnade när han fick höra, att Mrs. Murray själv innehade make därtill, som hennes första fostermoder hade fått av hennes moder, när denna avlade sitt sista besök där.

Senare fick Mr Murray bud att besöka en lagfirma och där var samma Mr Charlton tillstades och advokaten erbjöd Mr Murray \$30,000, något som Mr Murray visligen nekade emottaga enär man antagligen ämnade i så fall låta arrestera honom för utpräsningsförsök. Han sade, att han ej ville ha pennningar utan endast ett erkännande om sin hustrus härkomst.

För en tid sedan besöt Mr Murray att försöka få ett paket innehållande fotografier av sina barna direkt i grevinnan de Casa Mirandas händer, ty han misstänkte att man i Sverige undanhöll henne vad som kunde misstänkas komma från Murrays, och han sånde paketet till en av Stockholms mest framstående jurister, med begär om att denne ville själv resa till

En sådan tillkännagives i Newfoundland.

Premiärminister Morris i Newfoundland tillkännagav i måndags, att en samlingsminister eller nationalregering bildats. Ministrarnes antal har ökat från nio till tolv. Den nya regeringen har följande sammansättning: Sir Edward Morris, prime minister; Michael Cahlin, finance; John Bennett, militia; Michael Squires, colonial secretary; Richard Gibbs och John Crobie, utan portfölj; William Lloyd, minister of justice, oppositionsledaren Walter Halford, minister of agriculture; William Coaker, leader of Fishermen's party; Augustus Cliff, Albert Hickman och William Ellis utan portfölj.

En dansk uppföring. En dansk uppföring har utspelt en process att tillverka tidningspapper av rågräs, meddelat ett telegram från Köpenhamn i onsdags. Den nya processen medför endast hälften så stor kostnad som att göra papper av trämassa.

Doktorerna Mayo till Frankrike. Doktorerna William J. och Charles H. Mayo, de världsberömda läkarna i Rochester, Minn., ämnar snart avresa till Frankrike för att arbeta på krigslasarett.

Svenskar dömda för registreringsvägran. Nyligen dömdes i Rockford, Ill. de förut omtalade arbetarna, som angävo sig själva för registreringsvägran. 19 dömdes till ett års och en dags straffarbete — det hårdesta straff lagen känner. Tre andra dömdes till lindrigare fängelsestraff. Av de dömda tillhört 32 Skand. Socialistförbundet, och flera äro svenskar, vilka ha hustru och små barn, som nu stå inför den bittraste nöd. Hjälp till dessa kan såndas till: Carl Holmstedt, 429 8th st., Rockford, Ill.

Motgångar på västfronten.

Britterna trängas tillbaka av tyskarna. Fransmännen motstå häftiga anfall.

Brittiskt slagskepp i luften.

Ryssarna avancera fortfarande. Lida dock ett nederlag mot fienden.

Sverige protesterar.

Onsdagen den 11 juli. President Wilson uttalande i går sin länge väntade proklamation, vari han förklarade, att om Föränta Staterna skall föda världen under kriget, så måste "vi också förbehålla oss rätten till kontrollerna den affären med järnhård hand". Den embargo, som nu blir förklarad, kommer sålunda att omfatta alla "hasiska" livsmedelsföremål, över vilka en lista uppgöres utan licens från handelssekreteraren, i Halifax, den strategiska nyckeln till Lemberg, Galizien, huvudstad, har inlämnats av ryssarna. General Kaptsoffs operationer i Galizien utmed en front av 20 mil har brutit den österrikisk-tyska fronten mellan Halicz och Karpaterna. Ryskt kavalleri har avancerat 16 mil. Ryssarna ha tagit ytterligare fyra bvar och ett tusen fångar. — Den franska ångaren Caladomen har sänkts av en mina eller torped i Medelhavet den 30 juni. 51 personer omkommo. — En luftfärd har anställt på Konstantinopel, varvid krigsflottan och krigsdepartementet ramponerades. — Från London meddelades, att tyskarna genomträngde brittiska positionerna i Belgien på en front av 1,400 yards till ett djup av 600 yards. Under avanceringen nådde tyskarna högsta stranden av Yser nära kavet.

Torsdagen den 12 juli. Sedan ryssarna brutit den starka österrikisk-tyska linjen i trakten av Halicz, ha de avancerat från den staden mot Lemberg och från Stanislau, söder om Halicz, på fronten väster om Niedersterlingen. — Sir Julian Byng, f. d. befälhavare för den canadensiska armén, har blivit utnämnd till temporär general, och Sir Arthur Currie, nuvarande befälhavare samt brigadgeneral Turner ha blivit utnämnda till generalmajorer. — Den grekiska armén kommer att ökas från tre till tio divisioner. — Förre tyskarnas regering anslut sig till de provisoriska regeringarna i Belgien. (Forts. å sid. 4.)

Oerhörda förtjänster. Monopolformorna präsna pengar från konsumenterna.

Levnadsomkostnadskommissionarien W. F. O'Connor har till arbetsministern avlämnat en rapport angående de uppskrivade prisen på livsmedel under de senaste åren. Av denna rapport framgår, att det bolag, i vars pets står Sir Joseph Flavelle, och det bolag, som tillhör Imperia ammunitionstillverkaren, förra året förtjänade fem miljoner dollars på fläsk. Firman Matthews Brackwell, Ltds., var icke heller så dålig, utan förtjänade en och en halv miljon på ett år. Mr O'Connor säger, att denna förtjänst icke kan försvaras.

Angående äggen nämnes, att F. Burns Ltd. i Calgary förtjänat sexton cent per dusen på äggen, som de köpt för 6 cents dusinet. Producenterna blevo på denna transaktion lidande och ilskade konsumenterna.

"Det är icke oärligt, heter det i rapporten, för övertal talat sitt tydliga språk om att hela orsaken till de höga levnadsomkostnaderna är de oförskämda pris, som monopolformorna taga.

Framstående svensk-amerikansk ingenjör avleden. Ingenjör Casimir von Philip avled i sitt hem, Bethlehem, Pa., häromdagen. Han träffades av ett slaginfall den 4 juli. Casimir von Philip tillhörde adliga ätten Philip och föddes i Stockholm, Sverige 1852. Efter att hava beviljat Jacobs elementarskola inträdde han i unga år vid Fria Konsternas akademi och sedan vid Teknologiska institutet i Stockholm där han avlade avgångsexamen. 1880 anlände han till Förenta Staterna, där han innehade en del goda platser. År 1890 såg sig The Bethlehem Iron Company, numera The Bethlehem Steel Company i Bethlehem, Pa., om efter en skicklig ingenjör till ledning av lagets storartade tillverkningar. Vallet föll på von Philip, som utan att söka platsen utsågs till verkstadschef överingenjör med en särdeles god lön. Han kvarstod på denna post i sjutton år och man kan tryggt säga, att Bethlehem Steel Company så berömda verkstader äro en produkt av ingenjör von Philip snille och outtröttliga iver för sin arbetsuppgift. Efter 17 års synnerligen framgångsrik arbete avgick von Philip från sin chefsbefattning vid Bethlehem Steel Company för att belysa sina krafter åt sina uppföringar i tryckpressen. År 1908 återinträdde han i sin befattning som manager för Bethlehem Steel Company maskinavdelning, en post han innehade vid sin övriga bortgång.

Amerikanska intryck

Redaktör Enderstedt intervjuas vid hemkomsten till Sverige.

En välbehövlig turne.

Redaktör M. Enderstedt har nu återkommit till Sverige och en intervju med en arbetare i Stockholms Finlands skidklaras i tidsningen sålunda: I över 8 månader har redaktör M. Enderstedt hållit på med en turné i Amerika, avsedde att sprida kännedom om Sverige medelst ljudbilder och föredrag. — Det behövs verkligen ett sådant upplysningsarbete därute, sade herr Enderstedt. Det föreställer nästan som om Sverige vore den nation, vilken man har minst redt på därute. Den populära amerikanska uppfattningen om svenskarna är, att de äro ett duktigt tjänstefolk; våra emigranter rekryteras ju huvudsakligen ur den klassen.

Hr Enderstedt synes vara mycket belätn med sitt senaste Amerikabesök, som är det andra i ordningen. Svensk-amerikanernas intresse har varit livligt; under hela turnén på västkusten kunde E. aldrig få någon lokal, som förslog, fastän han talade i salar, som rymde upp till 2,000 personer. Till hösten anträder E. åter en föredragstur till det, och till den skall han skaffa en mängd nya skoptikonbilder, särskilt från jordbrukets område.

Hur gick den senaste hemresan? — Bra. Vi lämnade New York den 26 april med den danska ångaren Helig Olav. Amerikanska turman under sökte vårt bagage mycket noggrant, innan vi fingo gå ombord. E. s. bagage befanns oskyldigt så när som på en gummitas, vilken hörde till skiptikonens utrustning och som väckte tullmännens misstänksamhet. På deras begäran kunde E. genom uppvisande av en annons styrka, att han var föredragshållare, och att tilläts behålla sin slang, vilket han emellertid med tanke på möjligen kommande nya undersökningar avstod från.

I Halifax måste ångaren för en uppehåll på tre och ett halvt dygn. Där var det noggrant passundersökning, men bagaget gick vara i fred. I Halifax gjorde hamnen ett ståtligt intryck, fylld som den var med ett 50-tal fartyg.

Det är, sade en engelsman, ungefär så mycket som tyskarna sänka för oss på en vecka! — Så fortsattes färdens på den tillåtna, norra truden, utan annat avbrott än en hastig visit av en officer från en engelsk hjälpkryssare. Det var en så trevlig yng man, att även de mest tyckvånliga passagerarna lockades att offra cigaretter och andra för sjonam begärliga saker åt manskapet i hans båt.

Vid ett annat tillfälle blev det stark spänning ombord; man såg rök och hörde skott och trodde förstas, att det var ett sjöslag; rätt snart blev det emellertid klart, att skotten härleddes från en eskaderövning. Efter 17 dygns resa anlände Hellig Olav till Kristiania.

Tyske rikskanslären avgår.

En allvarig politisk kris i Tyskland.

Tyskland genomgår för närvarande en högt allvarig politisk kris. Kraven på valreform och på ett bestämt uttalande från regeringen såväl som avseende på krigsmålen ha växt sig så starka, att de icke kunnat ignoreras. Det första synbara resultatet av krisen är, att rikskanslären dr von Bethmann-Hollweg avgått. Han efterträddes av dr George Michaelis, den preussiske undersekreteraren i finansministeriet.

Allt för starka blevo rösterna inom riksdagen på att Tyskland skulle söka fred och avstå från landvinningar. Förre veckan yttrade emellertid dr von Bethmann-Hollweg att "fredsförslaget utan landvinning för oss är oantagligt. Vi kunna ej nämna våra fredsvillkor. Vi måste strida tilligen hans fall.

Ganska märkligt och välgående torde det vara, att det katolska partiet i riksdagen, ett av de starkaste och mest konservativa, uttalat sig i favör av en fredskation från Tysklands sida. Den nye rikskanslären, dr Michaelis, anses vara politiskt en ganska svag personlighet. Han är en byråkrat, ett av den gamla typen. År 1909 utnämndes han till undersekreterare i finansdepartementet. I februari i år utnämndes han även till preussisk födoomkostnadskommissionarie.

Senare meddelas, att utrikesminister Alfred Zimmermann-resignation är ett fullbordat faktum, samt att greve Roederen, den tyske finansministern, efterträtt dr Carl Helfrich, inrikesministern.

Politiskt mord? Enligt ett meddelande i "Dagens Nyheter" i måndags f. v. blev översten i generalstab Hjalmar E. Smitt i lördags å d. funnen mördad i sin bostad i Stockholm. Omständigheterna antyda ett försök av mördaren att komma i besittning av militära planer i överste Smitts förvar.

Finland bryter med Ryssland

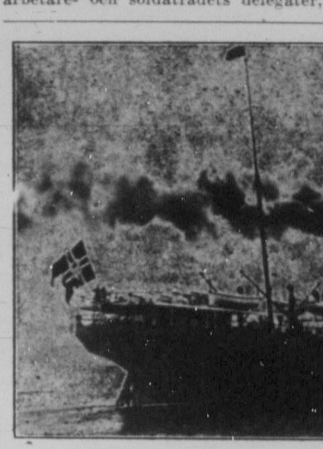
Genom ett beslut av finska landdagen förklarar Finland formligen vara oavhängigt.

En allvarig kris i Petrograd

Socialistiska ministrar gilla landdagens beslut, men andra sätta sig däremot.

Tokoi förklarar saken.

Den finska landdagen antog i torsdagens motion, varigenom Finlands oavhängighet formligen etableras, meddelas från Petrograd. Till följd härav har en allvarig kris uppstått i den ryska huvudstaden, och N. C. Tchekides, president för arbetare- och soldatrådets delegater,

Ångaren "Kristianafjord".

har avrest till Helsingfors för att sätta ordna svårigheterna. Ett tecken på det allvariga i situationen var ett långt sammanträde av det nya kabinettet, och ett beslut av premiärminister Lovf, att till huvudstaden återkalla de ministrar, som nu äro i armén. Herr Lovfs socialistiska kollegor förklara sig i princip i synpunkt på detta steg av Finland. Premiärministern och andra ministrar, som tillhöra kabinettspartiet, vägra emellertid Finland rättigheten att besluta om sitt förhållande till Ryssland och insistera på att Finland måste vänta, tills denna sammanträder.

Petrogradtidningarnes kommentarer äro ganska skarpa. "Reh" förklarar det oömgjort för Ryssland att gilla Finland handlingslösa, "Berkevia" förordar t. o. m. ett ingripande med vapen. Herr Tokoi, vicepresident för ekonomidepartementet i den finska landdagen, förklarade, enligt ett telegram från Helsingfors, i en intervju: "Vi ha inga krav på utrikespolitik eller angående kriget, och vi önska inga förändringar i vårt förhållande till Ryssland, förrän kriget är slut, men vi måste senare erhålla internationell autonomi, som efter kriget bör garanteras internationellt."

Angående det föreslagna finska länet, sade herr Tokoi, att pengarna kunna anskaffas, om garanti gäves, att de icke användes för imperialistiska ändamål, utan uteslutande användes till att möta utgifter, som uppkommit i samband med revolutionen, och till uppehållande av den ryska garnisonen.

Missionvännarna möta. Skandinaviska Missionsförbundet i Kanada håller årsmöte.

Skandinaviska Missionsförbundet i Kanada höll förra veckan, årsmöte i Winnipeg. Nära 50 delegater från olika delar av Kanada hade infunnit sig. Mötet avslutades i söndags och hade då pågått i sex dagar. I fredags kväll hölls en större reformationsafton i missionskyrkan, varvid ett rikhaltigt program bestående av sång, musik och tal presterades. Fäststället hölls av prof. Theodore Anderson, president för Minnehaha academy i Minneapolis. Pastor E. G. Hjerpe, som skulle ha talat, blev i sista stund förhindrad att komma till Winnipeg.

I lördags företog delegaterna en rundtur genom staden i automobil. Tjänstemannavalet utföll som följer: President, past. C. O. Hofstrand, Winnipeg; vicepresident, past. A. T. Carson, Benito, Man.; sek. past. C. A. Jacobson, Burdette, Alta.; vice sek. past. A. J. Östling, Winnipeg; skattmästare A. Hallonquist.

Dömas för konspiration. De för antikrigspropaganda kända anarkisterna Emma Goldman och Alex. Berkman i New York, dömdes den 9 juli till 2 års fängelse för antikspiration propaganda.

Parlamentets förlängning. I pressläggningssamfundet meddelas, att i natt antogs i dominionparlamentet premiärminister Bordenes motion om att hos de imperiella myndigheterna söka få parlamentets liv förlängt ett år eller till d. 7 oktober 1918. Motionen antogs med 82 röster mot 62. Sex liberaler röstade för motionen och sex konservativer mot.

En grundstötning.

Den norska ångaren Kristianafjord grundstötter vid Newfoundland.

Passagerarne landsättas

Passagerarångaren Kristianafjord av Norska Amerika-linjen, som avsevärlade från New York den 7 juli, stötte i söndags på grund nära Cape Race, den sydligaste punkten på Newfoundland. Passagerarnes antal uppgick till 900 och de blevo af lä landsatta vid Portugal cove och fördes sedan på tåg till St. Johns.

Ångaren förlorade sin peilning under natten i en stark regnstorm som åtföljdes av dimma. Många ångare gingo ut för att hjälpa Kristianafjord, som blev betydligt skadad, dock ej hopplöst, ehuru den är fylld av vatten. I måndags började man lasta av fartyget för att möjliggöra på det sätt få det flott.

Kristianafjord mäter 10,665 ton och föres av kapten S. C. Hjortdahl. Fartyget byggdes 1913. Det är 512 fot långt. Senare meddelas, att Ångaren "Stockholm" i går avgick från Halifax för att föra Kristianafjordens passagerare till Skandinavien.

Förbittring i Skandinavien. Även de mest amerikavänliga i Sverige fördöma Förenta Staternas lögntråfik.

"POLITIKEN" MOT WILSON. Ett telegram från Stockholm av i tisdags f. v. meddelar, att även de ångare, som äro vänligt stämde mot Förenta Staterna fördöma ett telegram från Washington, innehållande "en officiell rapport" till Förenta Staternas regering om Sveriges import och export och anklagande Sverige för att ha exporterat stora kvantiteter med material för tillverkning av ammunition och krigsmaterial.

Följande förklaring har givits Associated Press från auktoritativt källa: "Det är icke hemligt, att vi exportera järnmalm. Vi ha exporterat sådan i över 20 år. Det är vår förnämsta exportartikel. Men vi exportera även till England och andra länder, och proportionerna i vår export äro ungefär desamma som före kriget. Uppgiften, att vi exportera svavel och zink till Tyskland är löjlig. Vi måste importera svavel för eget bruk, och Tyskland producerar mera zink än det behöves."

En annan oriktig uppgift är att vi importera järnmalm från Förenta Staterna. Vi importera ingen järnmalm från det landet. Den kända tidningen "Politiken" i Köpenhamn protesterar i en harmonisk artikel mot Förenta Staternas avsikt att förbjuda export till de neutrala. Detta innebär, att dessa, isynnerhet Danmark, om de också undvika själva kriget, dock få bära många av de direkta konsekvenserna av kriget. Tidningen säger, att det är intressant att konstatera det faktum, att en dylik åtgärd kommer från en maktgrupp, vars hänsyn till de små neutrala varit världens mest populära slagord, men även världens största lögn.

I en annan artikel förklarar Politiken, att president Wilson är inkonsekvent då han säger, att Förenta Staterna gick in i kriget för att bevara den fundamentala friheten, som hotades av de små nationernas existens. Tidningen vill dock icke tro, att avsikten är att driva de neutrala till att bryta med en av de krigförande.

I. W. W. icke populär. Strejkande I. W. W. män hava av den civila befolkningen på flera platser i Arizona blivit utvisade. De räknas i tusental. I Bisbee satte två personer under ett uppträde i I. W. W. till livet, nämligen sheriffen och en av de strejkande.

Världarekord i Stockholm. Ett nytt världarekord för 2,000 meters löpning sattes i fredags å Stadion av svensken A. Zander, telegraferas från Stockholm. Hans tid var 8 minuter och 35 sekunder. Det förra rekordet slogs av finnen H. Kolehmainen 1912, som sprang samma sträcka på 8 minuter och 35,10 sekunder.

Cocchi utlämnas icke. Den amerikanska ambassaden i Rom har av det italienska utrikesdepartementet underrättats om att det är oömgjort att utlämna Alfredo Cocchi, Ruth Criglers i New York mördare. Det skulle strida mot Italiens fundamentala lagar att bevilja en dylik utlämning.

OBSERVERA! Som inga Sverigetidningar anlänt till pressläggningssamfundet, kan Svenska Canada-Tidningen icke denna vecka bjuda på några nyheter på post från Sverige. Redaktionsartiklar, Hugget och stucket samt Brevet för dagen återfinnas å sid. 6.

Mycket stränga straff stipuleras

De, som bryta mot tvångsutskrivningslagen, drabbas av mycket drastiska straff.

Starkt opposition häromot.

Första klassen omfattar ogifta från 20—34 år, andra gifta av samma ålder.

Munkavle på pressen.

Dominionparlamentet i komité diskuterade förra veckan Military Service bill och diskussionen var nog så livlig. I onsdags tillkännagav Hon. Arthur Meighen straffsatserna för dem, som bryta mot tvångsutskrivningslagen. Paragraferna 1, 2 och 5 torde intressera. De lyda:

1. Den, som kommer inom någon av klasserna i paragraf 3, och som överträder någon av föreskrifterna i denna lag, skall böta icke mindre än \$100 och icke mer än \$200 eller straffas med fängelse icke mindre än en månad eller mer än tolv månader eller till både böter och fängelse.

2. Den, som medels skriftligt eller muntligt meddelande eller medels offentlig tal eller uttalande råder till eller advocerar, att någon av de män, som nämns, eller som skola tvångsutskrivnas eller är inncalutna i någon av de nämnda klasserna, skall övertråda, icke lyda eller vägra och försumma att efterfölja någon eller alla av de regler, som i lagen som vidföra honom, eller övertalar eller söker övertala någon att motsätta sig, och straffas med fängelse icke mindre än ett år och icke mer än fem år.

5. Den, som trycker eller publicerar i någon tidning, periodisk skrift, traktat, pamflett, cirkular eller annan tryckt publicering redaktionsartiklar, korrespondens eller något annat, som är avsett att advocera, eller på annat sätt influera en publik eller privatperson att motsätta sig och hindra tillämpandet av denna lag, skall straffas med icke mindre än ett års fängelse och icke mer än fem. Publikationen skall indragas under kriget."

När dessa straffsater upplästas, anmärkte Sir Wilfrid Laurier: "Det är lika bra att införa krigslag med detta namn."

Det visade sig även, att många av parlamentets ledamöterna ansåg dessa straff icke blott drastiska utan drakoniska, och kritiken blev stark. Hon. Frank Oliver var antagligen den, som mest opponerade sig, och hans kritik av regeringens preussiska förslag var ingalunda mild.

Mr Meighen fick även ge med sig på några punkter. Så nedattes militärböterna, som nämnes i första paragrafen från \$100 till \$10. Föreskrifterna i paragraf 5, som gälla tidningspressen, tockades av flere såsom ett försök av regeringen att nedstyta all kritik av regeringens handlingar. Men Sir Robert Borden gick in på att i denna paragraf utbyta ordet "shall" mot "may". Han sade, att tidningarna skola behandlas lika hänsynfullt som de blivit behandlade av censur. Regeringen ämnade ej ingripa utan i synnerligen flagranti fall.

Även yrkades på förändring av klassindelningen, och efter ganska hårt motstånd från regeringens sida gick man in på en dylik. De tre första klasserna komma att slås tillsammans till en klass och likaledes de tre nästa. Första klassen omfattar sålunda ogifta män mellan 20 och 34 år och andra klassen gifta män av samma ålder. De, som ingått skenskaps efter d. 6 juli, räknas som ogifta. "Det beslöts att teologie studeranden skulle befrias från värnplik" Varför? fråga många.

I fredags kväll antogs resuméen av motionerna till